



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Contra vanam & secularem scientiam. xliii

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

bit amicitia; nec est vera & munda dilectio, quā ego non copulo. Ita mortuus debes esse talibus affectionibus dilectorū hominum, ut (quantum ad te pertinet) sine omni humano optares esse consortio. Tanto homo Deo magis appropinquat, quanto ab omni solatio terreno longius recedit. Tanto etiam altius ad Deum ascendit, quanto profundius in se descendit, & plus sibiipsi vilescit.

2. Qui autem sibi aliquid boni attribuit, gratiā Dei in se venire impedit: quia gratia Spiritus sancti, cor humile semper quaerit. Si scires te perfecte annihilare, atque ab omni creato amore euacuare, tunc deberem in te cum magna gratia emanare. Quando tu respicis ad creaturas, subtrahitur tibi aspectus creatoris. Disce te in omnibus propter creatorem vincere, tunc ad diuinā valebis cognitionem pertingere. Quantumcunque modicum sit, si inordinatē diligitur & respicitur, retardat à summo, & vitiat.

CAPVT XLIII.

Contra vanam & secularem scientiam.

1. **F**ili, non te moueant pulchra & subtilia hominum dicta. Non enim est regnū Dei in sermone, sed in virtute. Attēde verba mea, quę corda accendunt & mentes illuminant; inducūt cōpunctionem, & variam ingerunt consolationem. Nunquam ad hoc legas verbum, ut doctior aut sapientior possis videri. Stude mortificationi vitiorum, quia hoc amplius tibi proderit, quā notitia multarum difficilium quaestionum.

2. Quum multa legeris & cognoueris, ad vnum semper oportet redire principium. Ego sum, qui doceo hominem scientiam, & clariorem intelligentiam paruulis tribuo, quā ab homine possit doceri. Cui ego loquor, citō sapiens erit, & multum in spiritu proficiet. Væ eis, qui multa curiosa ab hominibus inquirunt, & de via mihi seruiendi parum curant. Veniet tempus, quando apparebit magister magistrorum Christus Dominus Angelorū, cunctorum auditorus lectiones: hoc est, singulorum examinaturus conscientias. Et tunc scrutabitur Hierusalem in lucernis, & manifesta erunt abscondita tenebrarum, tacebuntque argumenta linguarum. Ego sum, qui humilem in puncto eleuamentem, ut plures æternæ veritatis capiat rationes, quā si quis decem annis studisset in scholis. Ego doceo sine strepitu verborum, sine confusione opinionum, sine fastu honoris, sine purgatione argumentorum. Ego sum, qui doceo terrena despicere, præsentia fastidire, æterna querere, æterna sapere: honores fugere, scandala sufferre, omnem spem in me ponere; extra me nil cupere, & super omnia me ardentem amare.

3. Nam

3. Nam quidam amando me intimè, didicit diuinà, & loquubatur mirabilia. Plus profecit in relinquendo omnia, quàm in studendo subtilia. Sed alijs loquor communia, alijs specialia; aliquibus in signis & figuris dulciter appareo, quibusdàm verò in multo lumine reuelo mysteria. Vna vox librorum, sed non omnes atque informat; quia intus sum doctor, veritas, scrutator cordis, cogitationum intellector, actionum promotor, distribuens singulis sicut dignum iudicauero.

CAPVT XLIV.

De non attrahendo sibi res exteriores.

Galat. 6.

1. **F**ili, in multis oportet te esse inscium, & æstimare te tãquam mortuum super terram, & cui totus mundus crucifixus sit. Multa etiam oportet surda aure pertransire, & quæ tuæ pacis sunt magis cogitare. Vtilius est oculos à rebus displicentibus auertere, & unicuique suum sentire relinquere, quàm contentiosis sermonibus deseruire. Si bene steteris cum Deo, & eius iudicium aspexeris, facilius te victum portabis.

2. O Domine, quonam venimus? Ecce damnum defletur temporale, pro modico quæstu laboratur & curritur, & spirituale detrimentum in obliuionem transiit, & vix serò reditur. Quod parum vel nihil prodest attenditur, & quod summè necessariū est, negligenter præteritur; quia totus homo ad externā defluit. Et nisi citò resipiscat, libens in exterioribus iacet.

CAPVT XLV.

Quòd omnibus non est credendum, & de facili lapsu verborum.

Psal. 59.

1. **D**A mihi auxilium Domine de tribulatione, quia vana salus hominis. Quàm saepe ibi non inueni fidem, vbi me habere putavi? Quoties etiam ibi reperi, vbi minùs præsumpsi? Vana ergo spes in hominibus, salus autem iustorum in te Deus. Benedictus sis Domine Deus meus in omnibus, quæ accidunt nobis. Infirmi sumus & instabiles, citò fallimur & permutamur.

Prov. 10.

2. Quis est homo, qui ita cautè & circumspecte in omnibus se custodire valet, vt aliquando in aliquam deceptionem vel perplexitatem non veniat? Sed qui in te Domine confidit, ac simplici ex corde querit, non tam facillè labitur. Et si inciderit in aliquam tribulationem, quocumque modo fuerit etià implicatus, citius per te eruetur, aut à te consolabitur; quia tu non deseres in te sperantem, vsque in finem.

3. Rarus fidus amicus, in cunctis amici perseverans pressuris. Tu Domine, tu solus es fidelissimus in omnibus, & præter te nō est